

POCZĄTEK NOWEJ MARIOLOGII?

Słowo od redakcji

Wypełniając uchwałę 298 Konferencji Plenarnej Episkopatu Polski obradującej w dniach 10-11 marca 1999 roku w Warszawie, Ksiądz Prymas Józef Glemp w dniu 15 marca tegoż roku erygował Polskie Towarzystwo Mariologiczne z siedzibą w Częstochowie. Towarzystwo corocznie organizuje sympozja publikując zgromadzone materiały. Pierwszy tom (*Duch Święty a Maryja*, Częstochowa 1999) zawiera teksty z sympozjum, które przypadło w Roku Ducha Świętego. Tom drugi (*Trójca Święta a Maryja*, Częstochowa 2000) publikuje referaty przedłożone na sympozjum w 1998 roku, a ramach przygotowania polskiej delegacji do udziału w Międzynarodowym Kongresie Mariologicznym zorganizowanym przez Pontificia Academia Mariana Internationalis w Rzymie. Trzeci tom (*Mariologia na przełomie wieków*, Częstochowa-Niepokalanów 2001) przybrał formę tryptyku: obok sprawozdań z rzymskiego kongresu (cz. I), przyniósł referaty z zapisem dyskusji na temat dogmatu o Wniebowzięciu Matki Bożej w 50-tą rocznicę jego ogłoszenia (cz. II) i referaty z dyskusją o Fatimie dzisiaj (cz. III). Niniejszy tom, czwarty w serii *Biblioteka Mariologiczna*, swoją niezwykłością znacząco zapisze się w dziejach mariologii, bowiem jako pierwszy podejmuje i rozwija temat *Przez Jezusa do Maryi* (czy w innym sformułowaniu: *Do Maryi przez Jezusa*). W przekonaniu zarówno zarządu Polskiego Towarzystwa Mariologicznego, jak redaktorów tego tomu i Katedry Mariologii KUL, w której obaj pracują, chodzi o sprawę bardzo ważną. Postanowili zatrzymać się przy zaskakujących słowach Papieża *Ad Mariam per Iesum*, które zdają się odwracać dobrze znaną zasadę *Per Mariam ad Iesum*. Papież, którego duchowości od młodości lat przewodził św. Ludwik Maria Grignion de Montfort z zasadą *Przez Maryję do Jezusa*, u schyłku swoich dni, niejako w duchowym testamencie proponuje także drugą zasadę *Ad Mariam per Iesum*. Czy można było i czy wolno nie zatrzymać się z wielką uwagą przy tym wydarzeniu? Mariologowie polscy nie mieli wątpliwości. Zebrali się w Licheniu (26-27 października 2001 roku), by pogłębić zagadnienie. Zaproszono biblistę, by naświetlił je światłem Bożego słowa; przestu-

diowano nauczanie Jana Pawła II, by znaleźć zakorzenienie „nowego” hasła we wcześniejszych przemyśleniach ich Autora; bardzo poważnie zapytano o zdanie świętej Liturgii, którą Kościół, nasza Matka i Nauczycielka (Mater et Magistra), wskazał jako złotą regułę odnowy kultu maryjnego; skonsultowano bliskich nam wybitnych przedstawicieli maryjnej drogi; uwzględniono różnej proweniencji teologiczne niepokoje związane z teorią i praktyką zasady *Przez Maryję do Chrystusa*; wysłuchano z uwagą głosu braci: luteranina i prawosławnego; ich stanowiska uzupełniono mądrością ekumenicznej Grupy z Dombes (w Licheniu pojawił się zaledwie anons, książka przynosi pogłębioną wypowiedź); zapytano o pastoralne i duchowe konsekwencje zasady sformułowanej przez Papieża spod znaku *Totus tuus*.

Autorzy tej książki uzasadniają swoje głębokie przekonanie, że zasady *Ad Mariam per Iesum* oraz *Ad Iesum per Mariam* treściowo przynależą do siebie, nie przeczą sobie, ale się komplementarnie uzupełniają. Namysł nad tym może pięknie służyć pogłębieniu pobożności.

W imię prawdy warto zauważyć, iż polska i światowa literatura nie znają analogicznej publikacji. Nasza książka wchodzi na scenę jako pierwsza.

Stanisław Celestyn Napiórkowski OFMConv
Kazimierz Pek MIC